

Храмътъ изглеждалъ празенъ. Само нѣколко прилѣпа, като видѣли неочакванитѣ гости, захванали неспокойно да хвърчатъ надъ главитѣ имъ. Ловцитѣ се отчаяли, но рѣшили да не се отдалечаватъ отъ това мѣсто, до като не разгледатъ добръ храма.

Единиятъ отъ ловцитѣ прѣдпазливо се доближилъ до храма и веднага забѣлѣжилъ на другия край, нѣщо лѣскаво, като два *диаманта*. Той си помислилъ, че това сж диаманти, оставени отъ туземцитѣ, които украсявали съ тѣхъ храмоветѣ си и които стрували много скъпо . . . Той поискалъ отъ брата си свѣщъ и трѣгналъ къмъ мѣстото, гдѣто биле диамантитѣ. Като се приближавалъ, сторило му се, че свѣтлината имъ се уголѣмява, но веднага чулъ едно страшно рѣмжение. . . . Нещастниятъ ловецъ веднага разбралъ, че се намира лице съ лице съ тигъра, който ядѣлъ хора . . .

Но ловецътъ запазилъ присѣтствието на духа и веднага легналъ съ лицето си къмъ земята. Тигърътъ скочилъ, за да се хвърли върху човѣка, но като го видѣлъ на земята, започналъ да го обикаля, като си махалъ опашката и рѣмжалъ силно.

Тигърътъ веднага се спрѣлъ на входа на храма и, може би, щѣлъ да избѣга, ако не сж го спрѣли виковетѣ на другитѣ ловци, които се притекли на помощъ.

Първиятъ ловецъ не мислилъ друго, освѣнъ да си избави живота. Той се подигналъ малко и като видѣлъ, че тигърътъ е малко настрана отъ него, веднага вземалъ револвера си и се примѣрилъ въ него. Раздалъ се силенъ грѣмъ и тигърътъ се